

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 462. An & quæ privilegia regularium revocata, vel non revocata per Tridentinum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

Idem esse, quod confirmatio privilegiorum concessorum vivâ voce non valeat pro foro externo, nisi & ea facta verbotenus authenticetur per dictos Officiales & Ministros, secus est, seu valent tam dicta privilegia, quam confirmatio eorum facta verbotenus, si confirmetur & innoventur per Bullam *ex certa scientia*, cum tunc novam naturam & novum esse acquirant, quia ex vivâ vocis oraculis evadunt privilegia scripta, eorum naturam assumunt, Reiffenst. n. 160. cum Pelliz. *ir. 8. c. 1. n. 132.* Tertio: quod privilegia concessa vivâ vocis oraculo post Urban. VIII. & quidem pro foro interno omnia ac singula, de quibus sufficienter constat esse concessa, etsi de iis testimonium authenticum à supradictis officialibus non habebant, sed alii fide digni Superiores, Generales, Provinciales, Procuratores Generales, aut alii hujusmodi, in quorum præsentia Papæ privilegium verbotenus concessit, de iis testimonium ferunt, eò quod par in parem non habeat imperium, & consequenter constitutiones Gregor. XV. & Urban. VIII. manus Successorum non ligent, nec ad eorum constitutiones novas se extendant, procul dubio hujusmodi subsequentes Successorum concessionem vivâ vocis oraculo factam in foro conscientie valeant, si de iis quocunque testimonio fide digno constet. Reiffenst. *num. 163.* Quarto: Quod, ut talia privilegia vivâ vocis oraculo concessa etiam pro foro externo valeant, non sufficiat testimonium cæteroquin fide dignum de eorum concessione, sed requiratur non tale, quale ad probandum in foro externo aliàs requiritur, & sufficit, quamvis necesse non sit testimonium doctorum Officialium, cum probatio per horum testimonium præscripta ab Urban. VIII. solum se extendat ad probanda oracula præcedentia, non vero ad subsequencia ejusdem constitutionem oracula. Reiffenst. n. 164.

Quest. 462. An & quæ privilegia regularium revocata vel non revocata per Concilium Tridentinum?

R Esp. Primò: Sicut falsum est per Concilium Tridentinum revocata esse omnia regularibus ante illud concessa privilegia, ita certum est eorum plura ab illo revocata esse. Quod attinet ad primum, constat ad ipsum ex ipso Trid. dum *Sess. 25. de regular. c. 20. ad finem* ait: *in cæteris omnibus præfatorum Ordinum privilegia & facultates, quæ ipsorum personas, loca & jura concernunt, firma sint & illæsa. quod confirmatur non universali praxi Ordini*

num plurimis eorum libere utentium, uti & pluribus à Summis Pontificibus post Tridentinum confirmatis. Quod attinet alterum, omnia & singula regularium privilegia ante Concilium concessa, quæ adversantur decretis illius contentis *Sess. 25. de regul. revocata sunt ab eodem Concilio*, ac proinde licitè non observanda, nisi post Trid. desuper novum impetratum privilegium, prout constat ex verbis Trid. *l. c. c. 22. præcipientis observari decreta derogatoria, quibus privilegia utique regularium abrogavit, dum dicit: non obstantibus eorum omnium & singulorum privilegiis, sub quibuscunque verborum formulis conceptis, ac mare magnum appellatis, etiam in fundatione obtentis, nec non consuetudinibus vel præscriptionibus immemorabilibus. &c.* Idemque proinde est de privilegiis ante Trid. regularibus concessis, quæ adversantur alicui cujuscunque sessionis decreta habenti hanc similem clausulam: *non obstantibus quibuscunque privilegiis.* Reiffenst. *b. r. num. 138.* quamvis etiam privilegia decretis aliarum sessionum, exceptâ *Sessione 25.* non habentibus dictam clausulam derogatoriam; *non obstantibus.* contraria non ceteri derogata ab eodem Concilio doceant probabilissimè Rodriq. *qq. reg. Tom. 1. q. 8. a. 7.* Mirand. *in man. Prelat. Tom. 2. q. 42. a. 3. vers. sed alit.* Suar. *L. 6. de LL. c. 18. in fine* apud Reiffenst. *num. 139.* contra Donat. *Tom. 1. p. 1. tr. 11. q. 15. à num. 4.* Peyerin. *in declar. privileg. Tom. 2. in constit. 1. Gregor. XIII. num. 3.* docentes privilegia adversantia simpliciter cuicunque totius Concilii decreto etiam destituta dictâ clausulâ revocata à Trid. ceteri saltem tacitè, siquidem nulla lex, constitutio vel decretum, etsi generaliter vel universaliter latum, derogat particularibus locorum aut personarum statutis, consuetudinibus aut privilegiis, nisi id exprimat, ut Barbof. *in c. 1. de constit. in 6.* cum communi D. D. ergo nec Trid. per Decreta sua generalia id non exprimentia & destituta clausulâ generali derogatoria.

2. Resp. Secundò: Regulares hodie etiam in foro conscientie uti non possunt privilegiis sibi concessis expressè à Trid. revocatis, quia sententia opposita ab Alexand. VII. his terminis expressè: *Regulares uti possunt privilegiis, quæ sunt expressè revocata à Concilio Tridentino, damnata est; expressè autem ab eo revocata sunt omnia & sola ea privilegia regularium, quæ sunt contraria alicui ex decretis à Trid. Sess. 25. de regul.*

TITULUS XXXIV.

De Purgatione Canonica.

Quest. 463. Quid sit Purgatio Canonica, & qualiter fiat?

R Esp. Ad Primum: Purgatio, de qua hic, in genere est ostensio innocentie de objecto crimine, alia est vulgaris, de qua *seq. tit.* alia canonica, quæ est ostensio innocentie criminis alicujus, quod alicui objectum, vel de quo quis graviter infamatus vel suspectus, facta canonicè seu juxta SS. Canonum præscriptum, sumitur ex *can. si mala. 2. q. 5. juncta Gl. v. deficientibus. & c. dilectis. h. r. a. nos inter.* Purgatio quoque canonica fit super macula, defectu aut impedimento obstante v. g. promotioni ad Ordines & beneficia ecclesiastica.

Arg. c. accedens. & Gl. ibid. v. purgatione. & Abb. num. 1.

2. Resp. Ad Secundum primò: Fiebat purgatio canonicè olim variè, nimirum primò per juramentum factum ad sepulchra vel reliquias Sanctorum præsertim, ubi illi magis clarebant miraculis tam à reo quam accusatore præstitum, ut constat ex *can. habet. c. Memm. c. quanto. 2. q. 7.* eò quod harum reliquiarum virtute & meritum Sanctorum illorum intuitu Deus sæpe patefaceret reorum vel diffamatorum innocentiam, & accusatorum vel diffamantium perjurium, ut testantur plures SS. Patres apud Baronium *ad annum Christi 412. à n. 24.* Secundò: per susceptionem Eucharistie vel celebrationem missæ, *arg. can. sepe & can. fin. 2.*